

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ / ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

ΕΜΕΙΣ ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΜΗΔΕΝ ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ

ΤΗΣ ΦΩΦΗΣ ΓΙΩΤΑΚΗ
fofig@pegasus.gr

ΥΣΤΑΤΕΣ προειδοποιήσεις για τη διάσωση και την «ανοικοδόμηση» της χώρας, τη στιγμή που η Ευρώπη αλλάζει, κάνει ο πρώην υπουργός και πανεπιστημιακός Τάσος Γιαννίτσας. Με τη φράση «εμείς δεν ήμασταν στη συζήτηση, όμως υπήρξε πρόοδος για την Ευρώπη» περιγράφει την ελληνική συμμετοχή στην προχθεσινή Σύνοδο Κορυφής και διαβλέπει ότι «θα μένουμε σε σημείο μηδέν όσο περιμένουμε να βγούμε από την κρίση μόνο με βοήθεια απέξω, χωρίς δική μας στρατηγική». Ο κ. Γιαννίτσας μιλάει στο «Εθνος της Κυριακής» για τις πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα και την Ευρώπη, δεν αποφεύγει να αναφερθεί στους εμφανείς κινδύνους και στα μηδενικά περιθώρια λαθών από τη νέα κυβέρνηση. Τέλος, δηλώνει ότι είναι ανοικτό το ζητούμενο για τη δημιουργία νέου κόμματος, τρείς στάση αναμονής για τις πολιτικές επιλογές της ηγεσίας του ΠΑΣΟΚ, αναλύει τους λόγους ανόδου του ΣΥΡΙΖΑ και δεν αποκλείει να είναι «η επόμενη κυβέρνηση».

Κύριε Γιαννίτση, η χώρα επέστρεψε από μία ακόμη Σύνοδο Κορυφής χωρίς να έχει στην πραγματικότητα αποσπάσει από τους εταίρους της μια απολύτως σαφή απόφαση - και πάντως όχι αντίστοιχη των προσδοκιών που είχαν αναπτύξει τα ελληνικά

«Θεωρώ ότι η πολιτική πρέπει να υποκρίνει σε μια "πολιτική ηθική", που σε μια συνειδητοποιημένη διαδρομή σχετίζεται με το τι προσφέρει στην κοινωνία, στη χώρα στην αν-...», λέει ο Τ. Γιαννίτσας.

κόμματα προεκλογικά με τις εξαγγελίες τους. Είμαστε σε σημείο μηδέν;

Ακριβώς! Όμως υπήρξε πρόοδος για την Ευρώπη. Εμείς δεν ήμασταν στη συζήτηση - και θα μένουμε σε σημείο μηδέν όσο περιμένουμε να βγούμε από την κρίση μόνο με βοήθεια απέξω, χωρίς δική μας στρατηγική. Κάθε τόσο ζητάμε να αναδιαπραγματευτούμε τις αρνήσεις μας σε όσα έχουμε ήδη συμφωνήσει, ενώ αδιαφορούμε για ένα πειστικό πρόγραμμα εθνικών στόχων. Αρνούμαστε να εγκαταλείψουμε ό,τι οδήγησε στην κατάρρευσή μας.

Η επιστολή Σαμαρά είναι μία ακόμη ανάμεσα σε άλλες που πρέπει να υποβληθούν ως εγγύηση; Δεν είναι για τους Ευρωπαίους φερέγγυα τα πρόσωπα (έκφραση του κ. Κουβέλη) που βρίσκονται στο ελληνικό πολιτικό προσκήνιο;

Η φερεγγυότητα δεν εξασφαλίζεται με επιστολές. Η Ελλάδα συνολικά έχει ουσιαστικό πρόβλημα φερεγγυότητας στη διεθνή σκηνή. Όταν αυτό αρχίσει να ανατρέπεται, θα σημαίνει ότι μπορούμε να αισιοδοξούμε.

Η Ευρώπη αλλάζει, λένε πολλοί. Οχι όμως και η... Μέρκελ. Αλλάζει ποιος, γιατί και σε ποια κατεύθυνση;

Πίσω από όσα βλέπουμε κυοφορούνται σημαντικές ανακατατάξεις. Είναι εμφανής η ανάγκη αλλαγής της ευρωπαϊκής πολιτικής προκειμένου να μην καταρρεύσει όλο το οικοδόμημα. Όπως επισήμανε γνωστότατος ξένος πανεπιστημιακός, υπάρχει και μία ακόμα επικίνδυνη τάση: η ανάδειξη μιας κυρίως Ευρώπης και μιας λατινοαμερικανικής Ευρώπης στον Νότο.

Εμείς θα προλάβουμε να είμαστε στο... έργο όταν ξεκινήσει;

Όταν ξεκινήσει, ελπίζω. Όμως τι ωφελεί; Πρέπει να είμαστε και στην εξέλιξη και στην ολοκλήρωσή του.

Όσο υπάρχουν περιθώρια ανάπτυξης; Και όταν λέμε ανάπτυξη τι τελικά εννοούμε;

Υπάρχουν, αλλά δεν είναι αυτόματα. Ούτε η ανάπτυξη έχει σχέση με τις απλοϊκές αντιλήψεις που διαχέονται. Ανάπτυξη δεν σημαίνει

νέα ελλείμματα και δάνεια. Σημαίνει παραγωγή, ανταγωνιστικότητα, δουλειά, ικανοποιητικά εισοδήματα, κοινωνικές ισορροπίες, διαδικασίες μετασχηματισμού, αξίες. Σημαίνει, ιδιαίτερα, ισχύ της χώρας στο γεωπολιτικό σύστημα. Σημαίνει, τέλος, απαλλαγή από ιδεολογικά στερεότυπα, που προπαγανδίζουν πρόοδο και υποκρύπτουν πολιτική διαφθορά.

Εχουμε... φυσικούς συμμάχους στην Ευρώπη; Ο κ. Ολάντ μπορεί να ανατρέψει το τείχος της δυσπιστίας για τους Έλληνες.

Ενα ξερό όχι. Ο μέσος Ευρωπαίος, δίκαια ή άδικα, έχει φτάσει να βλέπει στον καθέ Έλληνα ένα άτομο του οποίου η χώρα και οι επιλογές της δημιουργούν σημαντικούς κινδύνους και κόστος για την Ευρώπη. Αυτό δεν αλλάζει με οποιονδήποτε Ολάντ. Θα το αλλάξουμε εμείς. Αν αποφασίσουμε να αφήσουμε πίσω μας όσα μας έφεραν στην κατάρρευση. Τότε θα έχουμε πολλούς συμμάχους. Αυτό αργεί πολύ.

Η νέα κυβέρνηση ξεκίνησε με παρατράγουδα. Είναι αποτέλεσμα του ότι τρία κόμματα αποφάσισαν επιτέλους να συνεργαστούν, ή...;

Η κρίση είναι και κρίση διακυβέρνησης και αγγίζει οριζόντια το σύστημά μας.

Θα πετύχει, πιστεύετε;

Πρέπει να πετύχει. Όμως την τελευταία τριετία έχω πει αυτό το «πρέπει» τόσες φορές και έπεσα έξω τόσες άλλες, ώστε δεν έχει βάρος.

Τι «αποκαλύπτει» κατά την άποψή σας το γεγονός ότι ο δεύτερος κυβερνητικός εταίρος, ο κ. Βενιζέλος, επέλεξε να ορίσει στην κυβέρνηση από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ εξωκοινοβουλευτικά πρόσωπα με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά;

Το ΠΑΣΟΚ επιλέγει τι μήνυμα θέλει να εκπέμψει στην κοινωνία. Ας αφήσουμε λίγους μήνες για να απαντηθεί το ερώτημα από την πραγματικότητα. Η δικαίωση των πολιτικών επιλογών κρίνεται πάντα εκ του αποτελέσματος.

Είχατε δηλώσει στο «Εθνος» ότι χρειάζεται νέο κόμμα στη χώρα - ήρθε η ώρα; Υπάρχουν ενδείξεις επανένωσης της Κεντροαριστεράς;

Ενας νέος πολιτικός χώρος δεν σημαίνει απλώς αναδιατάξεις προσώπων και αναμάσημα ξεπερασμένων πολιτικών κλισιέ. Σημαίνει, κυρίως, παραγωγή νέας πολιτικής σκέψης και νέων απαντήσεων στα ζητούμενα της σημερινής κοινωνίας. Είμαστε μακριά από αυτό, αλλά το ζητούμενο παραμένει

ανοικτό. Δεν μπορεί το «νέο» να είναι οι ακραίοι πολιτικοί σχηματισμοί που αναδείχθηκαν στις εκλογές.

Πώς ερμηνεύετε την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ και πώς σχολιάζετε τη στάση του;

Η άνοδος αυτή προέκυψε από τρία διαφορετικά ρεύματα. Την οργή και τιμωρία, την ανεργία και τον εκμηδενισμό της ελπίδας, αλλά και την ιδιοτέλεια όσων θεώρησαν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να περισώσει τα κατάλοιπα της ιδεολογίας της κατάρρευσης. Ο συνδυασμός εμπεριέχει αντιφάσεις και κινδύνους. Θεωρώ ότι η δεύτερη θέση ανοίγει μια ευκαιρία στον ΣΥΡΙΖΑ να

Το σε βάρος μας κλίμα δεν θα το αλλάξει ο οποιοσδήποτε Ολάντ αλλά εμείς, όταν αποφασίσουμε να αφήσουμε πίσω μας όσα μας έφεραν στην κατάρρευση

σκεφτεί τη στρατηγική του με κριτήριο πρωτίστως τη χώρα και τον ρόλο του και όχι την αριθμητική ικανοποίηση.

Θα είναι (ο ΣΥΡΙΖΑ) η επόμενη κυβέρνηση;

Δεν θα το απέκλεια.

Θα χρεοκοπήσουμε;...

Δεν είναι ντετερμινιστικό. Αν το επιλέξουμε, ναι. Αν δώσουμε τη μάχη μαζί με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες σε κρίση, όχι.

Αν σας πρότειναν να αναλάβετε το υπ. Οικονομικών θα δεχόσασταν;

Θα δεχόμουν να δώσω μια μάχη για χάρη της χώρας, αν ήξερα ότι υπάρχει συστράτευση και στρατηγική, ακόμα και αν ήξερα ότι θα τη χάσω. Αυτό έκανα το 2001 με το ασφαλιστικό, αυτό και με τη συμμετοχή μου στην κυβέρνηση Παπαδήμου. Δεν θα δεχόμουν όμως να μπω σε μια μάχη που είτε δεν θα δινόταν για χάρη της χώρας είτε θα ήταν «δίθεν μάχη».

Θα μπαίνατε στην κυβέρνηση και θα ήσασταν πολιτικό στέλεχος ή εξωκοινοβουλευτικός πανεπιστημιακός;

Μου είναι αδύνατο να ακολουθήσω άκριτα ή υποτακτικά το παράλογο ή το ιδιοτελές ή επιλογές που θεωρώ ότι υπονομεύουν το εθνικό συμφέρον. Με ενδιαφέρει η ελευθερία της κριτικής θεώρησης, που σημαίνει και μια ειλικρίνεια στην πολιτική έκφραση.

